

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

2 juli 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING EN WETENSCHAPSBELEID

Interpellatie van de heer Gilbert Vanleenhove tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de opvolging van het dossier betreffende de financiële lasten uit het verleden, voortvloeiend uit scholenbouw met het Waarborgfonds

Met redenen omklede motie

Interpellatie van de heer Julien Librecht tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het thuisonderwijs

Interpellatie van de heer Kris Van Dijck tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, en tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het amendement betreffende de beroepsinlevingsovereenkomsten op het ontwerp van programmawet en de gevolgen hiervan voor de Vlaamse stage- en opleidingsregelingen

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de Franstalige afdeling van het gemeenschapsonderwijs in Ronse

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Dinsdag 2 juli 2002

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer André Van Nieuwkerke

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.27 uur.*

Interpellatie van de heer Gilbert Vanleenhove tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de opvolging van het dossier betreffende de financiële lasten uit het verleden, voortvloeiend uit scholenbouw met het Waarborgfonds

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Vanleenhove tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de opvolging van het dossier betreffende de financiële lasten uit het verleden, voortvloeiend uit scholenbouw met het Waarborgfonds.

De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, bijna precies een jaar geleden stelde ik u hierover ook al een vraag om uitleg. Ik heb toen onder meer gepeild naar de initiatieven die een behoorlijke lastenvermindering tot gevolg moesten hebben voor die scholen die destijds hebben gebouwd met het Nationaal Waarborgfonds en die nu met onredelijk hoge schuldaflossingen worden geconfronteerd.

Uit uw antwoord bleek toen dat op federaal niveau, in het kader van het Lambermontakkoord, een en ander in een stroomversnelling was geraakt en dat een oplossing werd voorbereid. U had daar zelf voor geijverd. De oplossing zou erin bestaan dat de inrichtende machten die aan objectieve voorwaarden voldoen, een verlenging van de aflossingstermijn met 10 jaar zouden krijgen. Daarnaast zou de terugbetaling van de leningen gebeuren via constante kapitaalsaflossingen in plaats van via constante annuïteiten. Dat zou toelaten de schulden te herschikken zodat een realistische last

wordt bereikt. Al deze bepalingen zouden op korte termijn in een KB worden vertaald.

Op het tijdstip van mijn vraag om uitleg waren u 3 gevallen bekend van scholen die door de schulden uit het verleden in ernstige moeilijkheden verkeerden. Die scholen moeten bijna al hun werkingstoe-lagen gebruiken om de kapitaalsaflossingen te kunnen betalen.

Vermits tot op vandaag van de zonet genoemde oplossingen nog niets te bespeuren valt en u al meermaals hebt gezegd dat u dit dossier blijft opvolgen, wil ik u volgende vragen stellen. Wat is de stand van zaken in het dossier ? Hoe komt het dat er nog altijd geen oplossingen uitvoeringsklaar zijn ? Worden nog altijd dezelfde genoemde oplossingen voorgesteld ? Volgt u of uw kabinet dit dossier voldoende op ? Zo ja, welke interventies zijn daarover het voorbije jaar gebeurd ? Zijn er u ondertussen al meer gevallen bekend van scholen die door de onredelijk hoge schuldaflossingen in ernstige moeilijkheden verkeren ? Kunt u uitzicht bieden op een termijn waarbinnen over oplossingsbepalingen kan worden beslist ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, vooreerst wil ik erop wijzen dat de problematiek van het Nationaal Waarborgfonds een federale materie is. De federale overheid blijft bevoegd voor alle verbintenissen die vóór 31 december 1988 zijn aangegaan. Daartoe werd een apart programma op de federale begroting gecreëerd waarin in 2001 een bedrag van 275 miljoen frank werd geïnjecteerd, bovenop de bestaande middelen van het Waarborgfonds.

Ik heb er inderdaad toe bijgedragen dat dit dossier op de politieke agenda werd geplaatst. Ik heb gepleit voor een oplossing in de zin dat inrichtende

Vanderpoorten

machten die aan objectieve voorwaarden voldoen een verlenging van de aflossingstermijn met 10 jaar wordt toegestaan. Deze oplossing werd in een ontwerp van KB geformuleerd. Dit KB zou – blijkens contacten met de federale overheid – principieel worden goedgekeurd vóór het zomerreces. Formele zekerheid over dit punt heb ik echter niet.

Het voorstel van oplossing houdt inderdaad nog steeds een verlenging van de aflossingstermijn in. Naast deze verlenging is men ook zinnens om de terugbetaling van de lening te laten gebeuren via constante kapitaalsaflossingen in plaats van via constante annuïteiten. Deze maatregel laat toe de schulden te herschikken, zodat een realistische last wordt bereikt.

Vanuit de expertise van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap inzake onderwijs werden tekstuele voorstellen en een juridische onderbouw geleverd aan de federale overheid. De verdere afhandeling van dit dossier betreft de verantwoordelijkheid van deze overheid. Dat betekent niet dat er vanuit mijn kabinet en de DIGO geen signalen worden gegeven.

De precieze omvang van het probleem is vanzelfsprekend moeilijk in te schatten, aangezien de overheid geen duidelijk zicht heeft op de financiële toestand van de gesubsidieerde scholen. Er zijn mij echter geen bijkomende gevallen meegedeeld behalve de 3 die u in uw vraag hebt vermeld.

Ik heb al gezegd dat de federale ministerraad dit dossier principieel voor het zomerreces wil afhandelen. Uiteraard kan ik dit enkel meedelen met een zeker voorbehoud.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Als het klopt dat de beslissing nog zou vallen voor het zomerreces, dan is een belangrijk doel bereikt. Door een verlenging met 10 jaar wordt de toestand draaglijker. Het blijft natuurlijk zo dat bij vaste kapitaalsaflossingen de lasten voor de bewuste scholen de eerste 5 jaar nog altijd zeer hoog zullen zijn.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Vanleenhove werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

– *De heer Gilbert Vanleenhove treedt als voorzitter op.*

Interpellatie van de heer Julien Librecht tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het thuisonderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Librecht tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het thuisonderwijs.

De heer Librecht heeft het woord.

De heer Julien Librecht : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, deze korte interpellatie is geïnspireerd op 3 zaken. Ten eerste is er recent beroering ontstaan over dit onderwerp. Ten tweede benaderen wetenschappers deze problematiek niet eensgezind. Ten derde duiken her en der projecten op die wijzen op een nood aan nieuwe en andere leervormen. Ik denk bijvoorbeeld aan het Antwerpse project in verband met ziekenhuiskinderen, waar terecht heel veel van wordt verwacht.

Voor al bij mensen die begaan zijn met autistische, hoogbegaafde en hyperkinetische kinderen blijken er over thuisonderwijs nogal wat vragen te leven. Soms is blijkbaar een enigszins pijnlijke verwarring ontstaan.

In het kader van de leerplicht worden bepaalde vormen van verstandelijke, creatieve en emotionele ingesteldheid bij kinderen, zoals hoogbegaafdheid, autisme en hyperkinetische aandoeningen, openlijker besproken en diepgaander onderzocht. De discussies hierover tussen voor- en tegenstanders van thuisonderwijs leiden soms tot geëxalteerde acties. Bepaalde ouders hebben het vanuit een veeleer eenzijdige visie en misschien zelfs vanuit bepaalde vooroordelen ronduit over ongepaste en zelfs over asociale scholen. Ervaringsdeskundigen die zich wat genuanceerder opstellen, wijzen echter op de enorme opdracht die thuisonderwijs voor de betrokken ouders betekent.

Librecht

Wetenschappers die deze kwestie gericht onderzoeken, lichten zowel de voor- als de nadelen van thuisonderwijs toe. Sommige wetenschappers vinden dat thuisonderwijs in bepaalde gevallen een goede oplossing kan zijn. Ze verwijzen in dit verband vooral naar gevallen van autisme of van hoogbegaafdheid. Andere wetenschappers verkondigen een mening die hier diametraal tegenover staat en betwijfelen het nut van thuisonderwijs. Volgens hen zou thuisonderwijs enkel de cognitieve vaardigheden beklemtonen en de sociale en emotionele ontwikkeling veronachtzamen.

Meestal beperkt deze discussie zich tot meningsverschillen. In sommige gevallen escaleert de discussie evenwel. Dit kan tot emotionele reacties en zelfs tot gerechtelijke procedures leiden. In de naam van de ziel van het kind krijgen we dan getuigenissen te horen als de volgende : 'Ik moest mijn hele huis laten zien, alle kamers. Ook het feit dat mijn man niet meer hier woonde, is genoteerd en zelfs dat we de voorbije jaren de slaapkamer niet meer deelden. Men wilde weten waarom er zo'n groot leeftijdsverschil is tussen de kinderen en ook mijn bekwaamheid om hen te begeleiden stond ter discussie.'

Ik kan dergelijke getuigenissen relativeren. Mijns inziens moeten we hier evenwel toch het nodige belang aan hechten. Deze getuigenissen vormen slechts een onderdeelje van een veel bredere problematiek.

Het is allicht overbodig erop te wijzen dat dergelijke toestanden niet bevorderlijk zijn voor het seereen opvoedingsklimaat en voor de onbevangen ontwikkeling van kinderen en jongeren die een rustige benadering meer dan wie ook nodig hebben. Wat de jeugdbescherming betreft, worden de rechten van kinderen en van ouders in Vlaanderen doorgaans wel voldoende gegarandeerd.

Mijns inziens is dit probleem te wijten aan het feit dat het thuisonderwijs in Vlaanderen aan weinig voorwaarden is onderworpen. Buiten een algemene, vrij rudimentaire benadering is er eigenlijk geen regelgeving.

Mevrouw de minister, op welke basis verleent de schoolinspectie de toelating om thuisonderwijs te verstrekken ? Wordt gedacht aan een pedagogische en didactische redactie waarin de voorwaarden inzake thuisonderwijs duidelijk worden bepaald ? Kan er, om misverstanden en conflicten in de toe-

komst zoveel mogelijk te voorkomen, in een enigszins ordenende regelgeving worden voorzien ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, thuisonderwijs vereist geen toelating van de schoolinspectie. Artikel 24 van de Belgische Grondwet stelt dat onderwijs vrij is en waarborgt de keuzevrijheid van de ouders. Bovendien bepaalt artikel 25 van het decreet betreffende het basisonderwijs dat ouders hun kinderen onderwijs kunnen laten volgen in een school of voor thuisonderwijs kunnen kiezen. Indien ouders voor thuisonderwijs opteren, moeten ze dit momenteel enkel ten behoeve van de leerplichtcontrole aan het departement Onderwijs melden.

Wat een pedagogische en didactische redactie betreft waarin de voorwaarden inzake thuisonderwijs duidelijk worden bepaald, wil ik erop wijzen dat een ontwerp van besluit is opgesteld om de controle op het thuisonderwijs te regelen. De rechtsgrond van dit ontwerpbesluit is artikel 22 van het decreet betreffende het basisonderwijs.

De Vlaamse regering heeft dit ontwerp van besluit op 31 augustus 2001 goedgekeurd. Hierna is het aan de Raad van State voorgelegd. De Raad van State heeft erop gewezen dat sommige aspecten van het ontwerp van besluit zo fundamenteel zijn dat ze het principe van de vrijheid van onderwijs raken of inperken. Dit moet decretaal worden geregeld. De bepalingen van het ontwerp van besluit zijn vervolgens in het ontwerp van Onderwijsdecreet XIV opgenomen. Dit ontwerp van decreet bevat een aantal minimumeisen waaraan ouders die voor thuisonderwijs kiezen zich dienen te houden.

Ik zal hier even twee voorbeelden van dergelijke voorwaarden geven. Het onderwijs moet gericht zijn op de ontplooiing van de volledige persoonlijkheid en van de talenten van het kind en op de voorbereiding van het kind op een actief leven als volwassene. Het onderwijs moet het respect voor de grondrechten van de mens en voor de culturele waarden van het kind en van de anderen bevorderen.

Indien het Vlaams Parlement deze bepalingen goedkeurt, zal Onderwijsdecreet XIV de onderwijsinspectie de bevoegdheid geven om te controleren of het verstrekte thuisonderwijs aan de doelstellingen beantwoordt. Indien de controle van de onderwijsinspectie door de ouders niet wordt aan-

Vanderpoorten

vaard of indien de onderwijsinspectie bij twee opeenvolgende controles vaststelt dat het verstrekte huisonderwijs niet aan de doelstellingen beantwoordt, zullen de ouders de leerling in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde school inschrijven.

De heer Librecht heeft daarnet ook gevraagd naar een ordenende regelgeving om misverstanden en conflicten in de toekomst zoveel mogelijk te voorkomen. Onderwijsdecreet XIV, dat nog door het Vlaams Parlement moet worden behandeld, voorziet in een ordenende regelgeving inzake huisonderwijs. Zodra dit ontwerp van decreet wordt goedgekeurd, zal het departement Onderwijs de ouders via verschillende kanalen, zoals de 'Gids voor ouders met kinderen in het basisonderwijs', van de nieuwe regelgeving op de hoogte brengen.

De voorzitter : De heer Librecht heeft het woord.

De heer Julien Librecht : Ik wil de minister bedanken voor haar antwoord. Ik heb hier vandaag heel wat bijgeleerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Kris Van Dijck tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, en tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het amendement betreffende de beroepsinlevingsovereenkomsten op het ontwerp van programmawet en de gevolgen hiervan voor de Vlaamse stage- en opleidingsregelingen

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Dijck tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, en tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het amendement betreffende de beroepsinlevingsovereenkomsten op het ontwerp van programmawet en de gevolgen hiervan voor de Vlaamse stage- en opleidingsregelingen.

Minister Vanderpoorten antwoordt tevens in naam van minister Landuyt.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, de wegen van de politiek zijn vaak ondoordringbaar. Ik weet dat dit als een boutade klinkt, maar ik wilde het toch even zeggen.

Mijn interpellatieverzoek heeft het Vlaams Parlement op 21 juni 2002 bereikt. Dit is echter niet de eerste keer dat dit onderwerp ter sprake komt. De motie die we hierover al eens hebben ingediend, is door het Vlaams Parlement niet aanvaard. Ondertussen zitten we met een belangenconflict. Desalniettemin lijkt het me nuttig om de zaken nog eens even op een rijtje te zetten. Ik zou dan ook graag het standpunt van de Vlaamse regering kennen. Mijns inziens zal dit de behandeling van het belangenconflict niet verstoren.

Ik wil iedereen er eerst nog even aan herinneren waarover het hier precies gaat. Op 2 mei 2002 heeft deze commissie de interpellatie van de heer Vandebroeke betreffende het leerplichtonderwijs tot 18 jaar in het algemeen en betreffende het alternerend leren in het deeltijds secundair beroepsonderwijs in het bijzonder, mijn vraag om uitleg betreffende het voorstel van minister Onkelinx betreffende het alternerend leren en de vraag om uitleg van de heer Martens betreffende de aanpassing van de leerplicht tot 18 jaar gezamenlijk behandeld.

De inhoud van mijn vraag om uitleg had hoofdzakelijk betrekking op een op stapel staande federale wet, namelijk de programmawet. In amendement 6 van de federale regering gaat het over de beroepsinlevingsovereenkomsten. Dat is een nieuwe term. Met dit soort van stagecontracten verwerft een persoon in de context van zijn opleiding bepaalde kennis of vaardigheden door het uitvoeren van arbeidsprestaties.

Minister Vanderpoorten stelde in haar antwoord dat de onderhandelingen over het toenmalige voorontwerp van wet nog volop aan de gang waren. Ik lees even voor uit de Handelingen : 'Ik moet toegeven dat onze standpunten daarover echt verschillen. We zullen doen wat binnen onze mogelijkheden ligt om dat nog uit de brand te slepen. Deze ochtend, voor we naar deze commissie kwamen, was dit echter nog niet duidelijk. Dat is alles wat ik u kan zeggen. Ik kan u daarvan natuurlijk in de loop van de komende weken op de hoogte houden.'

Een van de aspecten van het federale wetsontwerp die niet strookten met de onderwijsstandpunten van minister Vanderpoorten, was de bezoldiging van de leerling-stagiair. Ik citeer uit hetzelfde ver-

Van Dijk

slag : 'In verband met de leerlingenstages stellen de onderwijsrichtlijnen uitdrukkelijk en terecht dat de stageprestaties niet mogen worden vergoed. Een objectieve en pedagogisch verantwoorde stagebeoordeling waarin de stagegever een belangrijke inbreng heeft, is mijns inziens onverenigbaar met een financiële vergoeding. Trouwens, een dergelijke verhouding zou het risico op het gebruik van goedkope arbeidskrachten veeleer verhogen dan doen afnemen.' Er werd ook gezegd dat er op dit ogenblik verschillende systemen in voege zijn wat het alterneren van opleiding en werkervaring betreft. Er moet meer transparantie en samenhang komen.

Ter opvolging van dit debat in de commissie heb ik met mijn twee collega's, de heren Loones en Vandembroeke, op 3 mei 2002 een met redenen omklede motie ingediend. In punt 4 van die motie stond expliciet : 'Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse regering een duidelijk signaal te geven aan de federale regering, en dit in het bijzonder aan minister Onkelinx, dat zegt dat de Vlaamse regering het fundamenteel oneens is met de pedagogische visie van minister Onkelinx, alsook met haar keuze voor een verdere versnippering van het 'statutenaanbod' door het creëren van een beroepsinlevingsovereenkomst.' Deze motie werd echter verworpen. De motie van de heren De Cock, Ramon, Suykens en Van Baelen, die specifiek over het wetsontwerp-Onkelinx niets zegt, werd aanvaard.

Toch blijkt dat de onderhandelingen tussen de Vlaamse en de federale overheid onverminderd zijn voortgezet. Dat resulteerde volgens krantenartikels in een overeenkomst tussen minister Onkelinx en minister Landuyt. De druk van de Vlaamse overheid leidde tot een lijst met uitzonderingen, waardoor minister Landuyt in De Standaard van 15 juni 2002 kon stellen de schade te hebben beperkt.

Er blijft voor ons toch een wrange nasmaak hangen. Die heeft betrekking op de manier waarop minister Onkelinx de procedure in het federaal parlement heeft afgehandeld. Blijkbaar heeft ze pas op 3 juni 2002 – de allerlaatste dag van de bespreking van de sociale programmawet – in de commissie voor Sociale Zaken het wetsontwerp ingediend. Dat ontwerp werd goedgekeurd en doorgestuurd naar de plenaire vergadering vooraleer de oppositie kon reageren. Minister Vanderpoorten en minister Landuyt zijn daar uiteraard niet verantwoordelijk voor.

De federale recuperatie is wel belangrijk voor de bespreking in het Vlaams Parlement. Vermits stages en opleidingen bevoegdheden van de gemeenschappen zijn, omzeilt de federale minister dit door de creatie van de beroepsinlevingsovereenkomsten. Welke de implicaties daarvan zullen zijn, kunnen we voorlopig alleen maar raden. Sommige krantenartikels proberen ons gerust te stellen. Zo stond er in de FET dat beroepsinlevingsovereenkomsten lege dozen zullen worden. Wat een feit is, is dat de federale overheid met deze nieuwe wet voorwaarden zal opleggen voor Vlaamse stageregelingen. Het VEV en de Unizo bevestigen dit.

We vragen ons af wat de gevolgen zullen zijn. Enerzijds zou dat een bijkomende lastenverhoging voor de ondernemingen veroorzaken, maar anderzijds zou er een nieuwe formule van jongerenstage komen. Was het echter niet de bedoeling van het Vlaamse en het federale regeerakkoord om een lastenverlaging te realiseren en om de circuits van banenplannen en stages te vereenvoudigen en te uniformiseren ?

Er dringen zich een aantal vragen op. Klopt het dat er ook na mijn vraag om uitleg in de commissie op 2 mei 2002 onderhandelingen zijn gevoerd tussen de Vlaamse en de federale overheid over het ontwerp van programmawet van de federale regering, en meer bepaald over het amendement in verband met de beroepsinlevingsovereenkomsten ? Wie heeft namens de Vlaamse overheid aan deze onderhandelingen deelgenomen ? Wat is er door deze onderhandelingen nog gewijzigd aan het zojuist vermelde amendement in vergelijking met het initiële voorontwerp ? Klopt het dat minister Landuyt de schade wist te beperken en op die manier van de beroepsinlevingsovereenkomsten een lege doos wist te maken ? Klopt het dat de federale overheid met deze nieuwe programmawet inbreekt in een regionaal dossier ? Daarover gaat het bevoegdheidsconflict. Welke verplichtingen zal de federale overheid aan het Vlaamse stagesysteem kunnen opleggen ? Hoe komt het dat ik niet op de hoogte ben gehouden over de onderhandelingen ? Minister Vanderpoorten heeft op 2 mei 2002 beloofd dat ze me op de hoogte zou houden. Het is natuurlijk mogelijk dat ik de kwestie niet goed heb opgevolgd. Op welke manier is er rekening gehouden met de kritiek van minister Vanderpoorten die zei dat leerlingenstages niet financieel mogen worden vergoed en dat er meer transparantie moet komen in het alterneren van opleiding en werkervaring ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, omwille van het belangenconflict dat door de Vlaamse regering bij de federale regering is ingeroepen en dat ongedaan moet worden gemaakt door een voorstel van onderamendement in verband met de beroepsinlevingsovereenkomsten, is het niet aangewezen dat ik op uw vragen antwoord zolang dit proces loopt. Ik wil op korte termijn voor een antwoord zorgen, maar dat zal toch pas voor na het zomerreces zijn. Ik wil niet het risico lopen standpunten in te nemen alvorens het belangenconflict is afgehandeld.

De heer Kris Van Dijck : Ik zie sommige collega's smalend kijken, maar ik heb begrip voor het standpunt. Ik denk dat ik echter ook duidelijk heb gesteld dat we het probleem op de voet volgen. We hebben het belangenconflict bovendien mee goedgekeurd. Ik hoop dat het probleem van de baan is na het zomerreces.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de Franstalige afdeling van het gemeenschapsonderwijs in Ronse

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Dijck tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de Franstalige afdeling van het gemeenschapsonderwijs in Ronse.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, enkele maanden geleden hebben we voor het eerst sinds lang opnieuw gesproken over het Franstalig onderwijs in de Rand. Er zijn een aantal moties over ingediend. Ik heb ondertussen ook een vraag gesteld over Voeren, maar blijkbaar was de inhoud van de vraag die ik nu wil stellen, tot voor enkele weken ook voor mij onbekend.

Door in deze commissie over de problematiek te praten, vallen er toch een aantal dominosteentjes. Op verschillende plaatsen worden we geconfronteerd met problemen en vragen in deze context. Dat toont aan dat de regeling van het onderwijs in faciliteitengemeenten allesbehalve duidelijk, eenduidig en doorzichtig is.

De vraag is er gekomen nadat mensen uit de streek me deze problematiek hadden geschetst. In Ronse, een Vlaamse stad met faciliteiten, heeft het gemeenschapsonderwijs één basisschool, de Decroly-school. In deze school bestaat er een 'section française'. Aan het hoofd van de basisschool staat een directeur. Voor de section française is er een 'institutrice/instituteur en chef' of een hoofdonderwijzer of -onderwijzeres die alleen instaat voor de pedagogische leiding van die afdeling.

Mevrouw de minister, over deze situatie wil ik u enkele vragen stellen. Is het juist dat er in Ronse twee Franstalige scholen of afdelingen bestaan, namelijk een vrije gesubsidieerde autonome Franstalige basisschool en een Franstalige afdeling van de basisschool van het gemeenschapsonderwijs ? Door wie wordt de 'institutrice of instituteur en chef' voorgesteld voor deze functie ? Wie stelt die persoon aan en wie benoemt die later eventueel ? Dezelfde vraag geldt voor de leerkrachten van de section française. Wordt deze 'institutrice of instituteur en chef' betaald door de Vlaamse of Franse Gemeenschap ? Ik stel dezelfde vraag voor de leerkrachten.

Wie is er bevoegd voor het voorstellen van een eventuele tuchtmaatregel ? Wie is er bevoegd voor het uitspreken van een tuchtstraf en volgens welke regelgeving ? Kan de raad van bestuur van de Scholengroep 21 waartoe voornoemde basisschool behoort, de vestigingsplaats van deze Franstalige afdeling binnen Ronse vrij bepalen ? Indien niet, wie dan wel ? Is het juist dat de gesubsidieerde autonome Franstalige basisschool volledig wordt gesubsidieerd door Vlaanderen en dus onder de Vlaamse regelgeving valt, terwijl de leerkrachten van de Franstalige afdeling onder de Waalse wetgeving vallen en dus door Wallonië worden aangesteld ? Is het juist dat de Nederlandstalige leerkrachten een taalexamen moeten afleggen om benoemd te kunnen worden in de Nederlandstalige BSGO, terwijl in de Franstalige afdeling van dezelfde school de Franstalige leerkrachten eentalig Frans mogen zijn omdat ze worden benoemd door Wallonië ? Hebben de Franstalige leerkrachten van de section française recht op de vertaling van alle Nederlandstalige officiële documenten en teksten die in de BSGO circuleren ? Hebben de Nederlandstalige leerkrachten van deze school recht op de vertaling van alle Franstalige officiële documenten en teksten die in de section française van hun BSGO circuleren ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, in Ronse is er inderdaad een gesubsidieerde vrije Franstalige basisschool, gelegen in de Adolf Demetsstraat 10. De basisschool van het gemeenschapsonderwijs in Ronse bestaat uit vijf vestigingsplaatsen waarvan drie Nederlandstalige en twee Franstalige. De Franstalige lagere afdeling van de basisschool van het gemeenschapsonderwijs heeft als adres Koningin Astridplein 1. De Franstalige kleuterafdeling is gelegen in de Van Grootenbruelstraat.

De Vlaamse Gemeenschap is niet betrokken bij de aanstelling en benoeming van de leerkrachten en directeur van de Franstalige afdeling van de basisschool. Deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap. Zowel de leerkrachten als de directeur van de Franstalige afdeling worden bezoldigd door de Franse Gemeenschap. Ook het voorstellen van een eventuele tuchtmaatregel of -straf behoort tot de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap.

De raad van bestuur van de Scholengroep 21 kan – net zoals elk schoolbestuur – autonoom bepalen waar ze in de gemeente Ronse vestigingsplaatsen opricht. De raad van bestuur kan dus ook de ligging van de Franstalige afdelingen in Ronse vrij bepalen.

Aan de gesubsidieerde vrije Franstalige basisschool worden werkingsmiddelen toegekend door de Vlaamse Gemeenschap. De Scholengroep 21 krijgt van de Vlaamse Gemeenschap een dotatie voor haar scholen. De scholengroep zorgt dan voor de verdeling van die middelen over haar verschillende scholen, en dus ook voor de Franstalige afdeling van de basisschool van het gemeenschapsonderwijs.

Overeenkomstig de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs moeten enkel de leerkrachten die belast zijn met de verplichte tweede taal het bewijs leveren van hun grondige kennis van deze tweede taal. Dit geldt zowel voor de Nederlandstalige leerkrachten van de basisschool die belast zijn met de verplichte tweede taal Frans, als voor de Franstalige leerkrachten van de Franstalige afdeling die belast zijn met de verplichte tweede taal Nederlands.

Als u met uw laatste vraag bedoelt of het departement Onderwijs alle briefwisseling en documenten gericht aan de gesubsidieerde vrije basisschool en

de Franstalige afdeling van de basisschool vertaalt in het Frans, dan moet ik u ontkennend antwoorden. Alle officiële documenten, zowel voor de leerkrachten als voor het schoolbestuur, worden conform de taalwetgeving bezorgd in het Nederlands.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mevrouw de minister, ik heb altijd gedacht dat al het personeel in faciliteitenscholen in Vlaanderen onderworpen is aan de regeling van en betaald wordt door de Vlaamse Gemeenschap. Een aantal maanden geleden hebben we het hier gehad over de scholen in de Brusselse Rand, waar die regeling wel geldt. Klopt het dat dat in Ronse niet het geval is ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik durf niet te zeggen dat er in Ronse een aparte regeling bestaat. Ik wil wel eens nagaan wat de verschilpunten zijn in de regelingen.

De heer Kris Van Dijck : Het is niet de eerste maal dat deze problematiek aan de orde komt. Mijn vraag heeft niet als doel standpunten in te nemen. Ik pleit er wel voor dat er duidelijkheid komt over wie waarvoor verantwoordelijk is. Op die manier kunnen ook duidelijke afspraken worden gemaakt. De mensen in Ronse signaleren mij dat het personeel van de section française zich vrij hautain opstelt. Ze voelen zich 'untouchables'. Dat veroorzaakt spanningen bij het personeel van de Nederlandstalige afdeling. Als buitenstaander heb ik daar geen zicht op, maar er moet wel duidelijkheid komen.

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik kan mij er natuurlijk niet over uitspreken of er al dan niet spanningen zijn. Het is inderdaad goed dat er een overzicht wordt opgemaakt van de regelingen, vooral ook met het oog op de onderhandelingen met de Franse Gemeenschap die er aankomen. Na het reces zal ik zo'n overzicht aan de commissie overmaken en kunnen we dat eventueel ook bespreken.

De heer Kris Van Dijck : Ik wil het niet alleen bekijken vanuit Vlaams oogpunt. Ik zou graag een overzicht krijgen van de hele problematiek van de faciliteitenscholen. Op die manier kan er duidelijkheid komen en een eenduidige regeling worden uitgewerkt.

De voorzitter : De afspraak van de minister hierover is duidelijk.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.10 uur.*
